

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 sierpnia 2021 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku M. W. z dnia 26 lipca 2021 roku odmówił mu prawa do przyznania rekompensaty za pracę w szczególnych warunkach.

Na podstawie załączonych dokumentów wynika, że ubezpieczony udowodnił 14 lat, 1 miesiąc i 9 dni pracy w szczególnych warunkach.

Organ rentowy odmówił wnioskodawcy przyznania rekompensaty ponieważ nie udowodnił wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przez okres wynoszący co najmniej 15 lat do końca 2008 roku.

(decyzja – k. 16 plik III załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Odwołanie od w/w decyzji wniósł M. W.. Ubezpieczony wskazał, że pracę w warunkach szczególnych wykonywał będąc zatrudnionym w: (...) Ł., (...) S.A., (...) Sp. z o.o.; U. oraz (...) Sp. z o.o.

(odwołanie – k. 3)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

(odwołanie – k. 3)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie przytaczając argumentację jak w zaskarżonej decyzji. Jednocześnie ZUS wskazał, że do prac w szczególnych warunkach uwzględnił następujące okresy zatrudnienia skarżącego:

- od dnia 1 lipca 1981 roku do dnia 31 marca 1984 roku, od dnia 1 stycznia 1988 roku do dnia 27 marca 1988 roku, od dnia 1 października 1990 roku do dnia 15 listopada 1991 roku – (...) S.A. w K.;

- od dnia 5 stycznia 1999 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku – (...) Sp. z o.o. w W..

(odpowiedź na odwołanie – k. 4-5)

Na rozprawie w dniu 15 lutego 2022 roku wnioskodawca poparł odwołanie, zaś pełnomocnik ZUS wniósł o jego oddalenie.

(końcowe stanowiska stron – rozprawa z dnia 15 lutego 2022 roku e-protokół (...):09:05 – 00:09:23 – płyta CD – k. 58)

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

M. W. urodził się w dniu (...).

(okoliczność bezsporna)

W dniu 2 lipca 2021 roku odwołujący złożył do ZUS wniosek o emeryturę.

(wniosek – k. 1-3 verte plik III załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Decyzją z dnia 21 lipca 2021 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 2 lipca 2021 roku przyznał M. W. emeryturę w kwocie zaliczkowej od dnia 1 lipca 2021 roku, tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Do obliczenia emerytury przyjęto kwotę składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przyznano emeryturę.

Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia wynikające z tablicy trwania życia obowiązującej w dniu zgłoszenia wniosku o emeryturę.

- kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 600696,27 zł
- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 648786,34 zł
- średnie dalsze trwanie życia wynosi 202,20 m-cy
- wyliczona kwota emerytury wynosi 6179,44 zł

Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej:

$$((...),27 + (...),34) / 202,20 = 6179,44 \text{ zł.}$$

Do obliczenia emerytury przyjęto średnie dalsze trwanie życia wynikające z tablicy trwania życia obowiązującej w dniu zgłoszenia wniosku o emeryturę, ponieważ jest dla ubezpieczonego korzystniejsze, tj. niższe niż średnie dalsze trwanie życia ustalone na podstawie tablicy trwania życia obowiązującej w dniu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego.

Wypłata emerytury podlega zawieszeniu, gdyż ubezpieczony kontynuuje zatrudnienie.

(decyzja – k. 5-7 plik III załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Decyzją z dnia 16 sierpnia 2021 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. ponownie ustalił wysokość i podjął wypłatę emerytury od dnia 1 lipca 2021 roku, tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Do obliczenia emerytury przyjęto kwotę składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przyznano emeryturę.

Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, które ustalono na dzień zgłoszenia wniosku o emeryturę.

- kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 600696,27 zł
- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 648786,34 zł
- średnie dalsze trwanie życia wynosi 202,20 m-cy
- wyliczona kwota emerytury wynosi 6179,44 zł

Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej:

$$((...),27 + (...),34) / 202,20 = 6179,44 \text{ zł.}$$

Od 01-09-2021 obliczona emerytura brutto wynosi 6179,44 zł.

Wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 5095,29 zł.

(decyzja – k. 10-12 plik III załączonych do sprawy akt organu rentowego)

W dniu 26 lipca 2021 roku wnioskodawca złożył do ZUS wnioski o przyznanie rekompensaty z tytułu pracy w warunkach szczególnych.

(wniosek – k. 13 plik III załączonych do sprawy akt organu rentowego)

W dniu 19 sierpnia 2021 roku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję.

(decyzja – k. 16 plik III załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Ubezpieczony w sposób bezsporny, uznany przez organ rentowy wykazał staż pracy w szczególnych warunkach wynoszący 14 lat, 1 miesiąc i 9 dni.

(okoliczność bezsporna)

Wnioskodawca posiada uprawnienia spawalnicze od 1976 roku.

(książka spawacza w kopercie – k. 45)

W okresie od dnia 1 lipca 1976 roku do dnia 31 sierpnia 1977 roku skarżący zatrudniony był w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) na stanowisku ślusarza – spawacza.

(świadczenie pracy – k. 457-457 verte plik I załączonych do sprawy akt organu rentowego, umowa o pracę – k. 9 w załączonych do sprawy aktach osobowych, legitymacja ubezpieczeniowa w kopercie – k. 54)

W okresie od dnia 19 września 1977 roku do dnia 15 listopada 1991 roku skarżący zatrudniony był w (...) K. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku spawacza.

(świadczenie pracy – k. 458-458 verte plik I załączonych do sprawy akt organu rentowego, legitymacja ubezpieczeniowa w kopercie – k. 54)

Będąc zatrudnionym w (...) K. wnioskodawca zajmował się spawaniem elektrycznym i (...) rodzaj spawania elektrycznego i gazowego. Ubezpieczony pracował na hali 8 godzin dziennie, nie wykonywał prac ślusarskich.

(zeznania świadka W. C. na rozprawie w dniu 15 lutego 2022 roku e-protokół (...):03:05 – 00:08:06 – płyta CD – k. 58)

W okresie od dnia 14 października 1991 roku do dnia 19 października 1992 roku wnioskodawca zatrudniony był w pełnym wymiarze czasu pracy w P.P.U.H. (...) Sp. z o.o. w C. na stanowisku spawacza

(świadczenia pracy – k. 459-460 verte plik I załączonych do sprawy akt organu rentowego, umowy o pracę w aktach osobowych załączonych do sprawy, uprawnienia w związku z pracą w Niemczech w kopercie – k. 34, legitymacja ubezpieczeniowa w kopercie – k. 54)

Będąc zatrudnionym w P.P.U.H. (...) Sp. z o.o. wnioskodawca zajmował się pracami spawalniczymi, w tym spawaniem rurociągów metodą elektryczną, elektronową, mag i tig.

(zeznania wnioskodawcy na rozprawie w dniu 15 lutego 2022 roku e-protokół (...):08:32 – 00:09:02 – płyta CD – k. 58 w związku z rozprawą z dnia 17 grudnia 2021 roku e-protokół (...):07:48 – 00:11:13 - płyta CD – k. 37)

W okresie od dnia 18 listopada 1992 roku do dnia 31 stycznia 1995 roku odwołujący zatrudniony był w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie Produkcyjno Handlowo Usługowym (...) Sp. z o.o. na stanowisku ślusarza – spawacza.

(świadczenie pracy – k. 461-461 verte plik I załączonych do sprawy akt organu rentowego, legitymacja ubezpieczeniowa w kopercie – k. 54, zeznania wnioskodawcy na rozprawie w dniu 15 lutego 2022 roku e-protokół (...):08:32 – 00:09:02)

– płyta CD – k. 58 w związku z rozprawą z dnia 17 grudnia 2021 roku e-protokół (...):04:26 – 00:07:48 - płyta CD – k. 37)

(...) Sp. z o.o. była firmą zajmującą się wytwarzaniem europalet metalowych. Ubezpieczony wykonywał czynności spawalnicze polegające na spawaniu elektrycznym przez 8 godzin dziennie. Ów pracę wnioskodawca wykonywał wewnątrz hali. Odwołujący nie wykonywał czynności ślusarskich.

(zeznania wnioskodawcy na rozprawie w dniu 15 lutego 2022 roku e-protokół (...):08:32 – 00:09:02 – płyta CD – k. 58 w związku z rozprawą z dnia 17 grudnia 2021 roku e-protokół (...):04:26 – 00:07:48 - płyta CD – k. 37)

W okresie od dnia 3 czerwca 1998 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku odwołujący zatrudniony w U. Zakładzie Usługowym – (...) w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku spawacza.

(świadcstwo pracy – k. 464 plik I załączonych do sprawy akt organu rentowego, legitymacja ubezpieczeniowa w kopercie – k. 54)

U. Zakład Usługowy – (...) był firmą mieszczącą się na terenie spółki (...) Sp. z o.o. U. Zakład Usługowy – (...) zatrudniała osoby, które następnie przekazywane były do pracy w spółce (...) Sp. z o.o.

(zeznania wnioskodawcy na rozprawie w dniu 15 lutego 2022 roku e-protokół (...):08:32 – 00:09:02 – płyta CD – k. 58 w związku z rozprawą z dnia 17 grudnia 2021 roku e-protokół (...):07:48 – 00:11:13 - płyta CD – k. 37, zeznania świadka J. J. (1) na rozprawie w dniu 17 grudnia 2021 roku e-protokół (...):13:36 – 00:16:04 – płyta CD – k. 37)

Będąc zatrudnionym w firmie (...) wnioskodawca zajmował się spawaniem elektrycznym na podstawie automatycznego podawania drutów, w tym spawaniem obudów do transformatorów.

(zeznania wnioskodawcy na rozprawie w dniu 15 lutego 2022 roku e-protokół (...):08:32 – 00:09:02 – płyta CD – k. 58 w związku z rozprawą z dnia 17 grudnia 2021 roku e-protokół (...):07:48 – 00:11:13 - płyta CD – k. 37, zeznania świadka J. J. (1) na rozprawie w dniu 17 grudnia 2021 roku e-protokół (...):13:36 – 00:16:04 – płyta CD – k. 37, zeznania świadka J. J. (2) na rozprawie w dniu 17 grudnia 2021 roku e-protokół (...):16:59 – 00:22:17 – płyta CD – k. 37)

Wnioskodawca spawał metodą mig mag.

(zeznania świadka J. J. (2) na rozprawie w dniu 17 grudnia 2021 roku e-protokół (...):16:59 – 00:22:17 – płyta CD – k. 37)

Ponadto do obowiązków ubezpieczonego na stanowisku spawacza należało: spawanie kadzi.

(zeznania świadka J. J. (1) na rozprawie w dniu 17 grudnia 2021 roku e-protokół (...):13:36 – 00:16:04 – płyta CD – k. 37, zeznania świadka J. J. (2) na rozprawie w dniu 17 grudnia 2021 roku e-protokół (...):16:59 – 00:22:17 – płyta CD – k. 37)

Skarżący wykonywał tylko czynności spawacza.

(zeznania wnioskodawcy na rozprawie w dniu 15 lutego 2022 roku e-protokół (...):08:32 – 00:09:02 – płyta CD – k. 58 w związku z rozprawą z dnia 17 grudnia 2021 roku e-protokół (...):07:48 – 00:11:13 - płyta CD – k. 37, zeznania świadka J. J. (1) na rozprawie w dniu 17 grudnia 2021 roku e-protokół (...):13:36 – 00:16:04 – płyta CD – k. 37)

Powyzsza praca trwała od 8 do 12 dziennie.

(zeznania świadka J. J. (1) na rozprawie w dniu 17 grudnia 2021 roku e-protokół (...):13:36 – 00:16:04 – płyta CD – k. 37, zeznania świadka J. J. (2) na rozprawie w dniu 17 grudnia 2021 roku e-protokół (...):16:59 – 00:22:17 – płyta CD – k. 37)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zawarte w aktach sprawy, aktach organu rentowego i aktach osobowych skarżącego załączonych do sprawy, których prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała, a także w oparciu o zeznania wnioskodawcy oraz powołanych w sprawie świadków jako osób nie będących zainteresowanymi rozstrzygnięciem sprawy na korzyść którejkolwiek ze stron, a jednocześnie pracowników tych samych zakładów pracy, w których zatrudniony był w spornych okresach skarżący, w tym samym czasie co wnioskodawca, nie budzą wątpliwości, są wiarygodne, logiczne, spójne i wzajemnie się potwierdzają. Podkreślić także należy, iż w niniejszej sprawie poza sporem pozostawał okres zatrudnienia wnioskodawcy w szczególnych warunkach uznany przez ZUS w łącznej ilości 14 lat, 1 miesiąca i 9 dni. Zdaniem sądu w spornych okresach wnioskodawca wykonywał obowiązki pracownicze w warunkach szczególnych na stanowisku spawacza, a doliczenie tych okresów, do już zaliczonego przez organ rentowy okresu, jest wystarczające do przyznania wnioskodawcy rekompensaty za pracę w warunkach szczególnych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

Przedmiotem postępowania było rozstrzygnięcie, czy wnioskodawcy przysługuje prawo do rekompensaty z tytułu pracy w warunkach szczególnych.

Stosownie do art. 2 pkt. 5 i art.21 ust.1 ustawy o emeryturach pomostowych (tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 1924) rekompensata stanowi odszkodowanie za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze dla osób, które nie nabędą prawa do emerytury pomostowej.

Celem rekompensaty, podobnie jak i emerytury pomostowej, jest łagodzenie skutków utraty możliwości przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego przez pracowników zatrudnionych przy pracach w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W przypadku rekompensaty realizacja tego celu polega jednak nie na stworzeniu możliwości wcześniejszego zakończenia aktywności zawodowej, lecz na odpowiednim zwiększeniu podstawy wymiaru emerytury z FUS, do której osoba uprawniona nabyła prawo po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego (tak M. Zieleniecki - Komentarz do art.21 ustawy o emeryturach pomostowych, LEX, por. też wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 31.03.2016 r., III AUa 1899/15 – LEX 2044406).

Zgodnie z art.21 ust.1 ustawy o emeryturach pomostowych rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat. Stosownie do treści ust. 2 tego przepisu rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W myśl art. 23 ust.1 i 2 powołanej ustawy ustalenie rekompensaty następuje na wniosek ubezpieczonego o emeryturę; rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, o którym mowa w przepisach art. 173 i art. 174 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Artykuł 2 pkt 5 i art. 21 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych formułują dwie zasadnicze przesłanki nabycia prawa do rekompensaty, tj.:

- 1) nienabycie prawa do emerytury pomostowej,
- 2) osiągnięcie okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z FUS wynoszącego co najmniej 15 lat.

Przesłanką negatywną zawartą w art. 21 ust.2 ustawy o emeryturach pomostowych jest nabycie prawa do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W literaturze podkreśla się, że wykładnia przepisu art. 21 ust.2 ustawy o emeryturach pomostowych nie może prowadzić do absurdalnego wniosku, że prawo do rekompensaty przysługuje wyłącznie tym osobom, które nie nabyły

prawa do jakiegokolwiek emerytury z FUS. Skoro zgodnie z art.23 ustawy o emeryturach pomostowych rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, a zgodnie z art. 173 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS kapitał początkowy ustala się dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., za których były opłacane składki na ubezpieczenie społeczne przed dniem 1 stycznia 1999 r., to warunek sformułowany w art. 21 ust. 2 ustawy o emeryturach pomostowych należy rozumieć w taki sposób, że rekompensata jest adresowana wyłącznie do ubezpieczonych objętych systemem emerytalnym zdefiniowanej składki, którzy przed osiągnięciem podstawowego wieku emerytalnego nie nabyli prawa do emerytury z FUS obliczanej według formuły zdefiniowanego świadczenia. Przyjąć tym samym również należy, że rekompensata nie przysługuje tym ubezpieczonym, którzy zostali objęci ubezpieczeniem społecznym lub rozpoczęli służbę po 31 grudnia 1998 roku.

Analiza układu warunkującego prawo do emerytury pomostowej prowadzi do wniosku, że świadczenie to przysługuje tym pracownikom, którzy osiągnęli co najmniej 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art.32 ust.1 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, ale nie nabyli prawa do emerytury pomostowej z powodu nieuznania ich pracy za wykonywaną w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych (tak M. Zieleniecki - Komentarz do art.21 ustawy o emeryturach pomostowych, LEX).

Stosownie natomiast do treści art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2020 r. , poz. 53), za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Z kolei art. 32 ust.4 ustawy emerytalnej stanowi, że wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, to jest na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.).

Z § 1 cytowanego rozporządzenia wynika, że jego treść stosuje się do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, wymienione w § 4-15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia. Przepis § 2 ust.1 rozporządzenia ustala, że za okresy uzasadniające nabycie prawa do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu uważa się okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W świetle § 2 ust. 1 wskazanego rozporządzenia oraz zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, przy czym powyższe okoliczności pracownik jest obowiązany udowodnić (por. wyrok Sądu Najwyższego z 15 grudnia 1997 r. II UKN 417/97 – (...) i US (...) i wyrok Sądu Najwyższego z 15 listopada 2000 r. II UKN 39/00 Prok. i Prawo (...)).

Stosownie do § 2 ust. 2 rozporządzenia okresy takiej pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według określonego wzoru, lub świadectwie pracy.

Oczywiście brak odpowiedniego świadectwa pracy jest uchybieniem formalnym, jednak Sąd bada rzeczywisty stan sprawy. Jeżeli, pracownik nie otrzymał odpowiedniego dokumentu, poświadczającego jego pracę w szczególnych warunkach, może okoliczność tę udowadniać przed Sądem, wykorzystując do tego przewidziane w kodeksie postępowania cywilnego środki dowodowe.

Stanowisko takie wielokrotnie zajmował również Sąd Najwyższy, który między innymi w wyroku z dnia 2 lutego 1996 r., II URN 3/95, OSNAP 1996/16/239 stwierdził, że w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokości mogą być udowodniane wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w Kodeksie postępowania cywilnego.

Ograniczenia dowodowe zawarte w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. Nr 10, poz. 49 z późn. zm.) dotyczą wyłącznie postępowania przed tymi organami.

Należy zauważyć, iż w przedmiotowej sprawie ZUS uznał, iż skarżący udowodnił 14 lat, 1 miesiąc i 9 dni zatrudnienia w szczególnych warunkach.

W niniejszym postępowaniu wnioskodawca stał na stanowisku, iż taką pracę wykonywał będąc zatrudnionym w: Przedsiębiorstwie Budownictwa (...), (...) K., Przedsiębiorstwie Produkcyjno Handlowo Usługowym (...) Sp. z o.o., P.P.U.H. (...) Sp. z o.o., U. Zakładzie Usługowym – (...).

Dla rozstrzygnięcia zatem spornej kwestii zasadnym stało się zatem ustalenie, czy praca wykonywana przez ubezpieczonego w spornych okresach była wykonywana w warunkach szczególnych, o jakich mowa w cytowanych wyżej przepisach, wszelkimi środkami dowodowymi, tj. na podstawie zeznań świadków, zeznań samego ubezpieczonego oraz dowodów z dokumentów przedłożonych w toku postępowania dowodowego. Z tych też przyczyn sąd dopuścił dowód z zeznań wnioskodawcy, świadków oraz załączonych do sprawy akt osobowych.

W ocenie Sądu Okręgowego zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, że w spornych okresach zatrudnienia wnioskodawca wykonywał prace w warunkach szczególnych. Zajmował bowiem stanowisko spawacza. W (...) K. wnioskodawca zajmował się spawaniem elektrycznym, które wykonywał na hali 8 godzin dziennie. Co więcej ubezpieczony nie wykonywał prac ślusarskich. W P.P.U.H. (...) Sp. z o.o. w C. wnioskodawca zajmował się pracami spawalniczymi, w tym spawaniem rurociągów metodą elektryczną, elektronową, mag i tig. W Przedsiębiorstwie Produkcyjno Handlowo Usługowym (...) Sp. z o.o. skarżący zajmował się wykonywaniem czynności spawalniczych na hali polegających na spawaniu elektrycznym przez 8 godzin dziennie. Jednocześnie ubezpieczony nie wykonywał czynności ślusarskich. Z kolei w U. Zakładzie Usługowym – (...) zajmował się spawaniem elektrycznym na podstawie automatycznego podawania drutów, w tym spawaniem obudów do transformatorów oraz spawaniem kadzi. Owe czynności wykonywał przez 8 do 12 godzin dziennie. Warto też zwrócić uwagę co wynika wprost z zeznań wnioskodawcy oraz świadka J. J. (1), że U. Zakład Usługowy – (...) był firmą mieszczącą się na terenie spółki (...) Sp. z o.o., w której to również zatrudniony był ubezpieczony na stanowisku spawacza i który to okres podlegał już zaliczeniu przez organ rentowy do pracy wykonywanej przez wnioskodawcę w warunkach szczególnych .

W ocenie tutejszego sądu analiza zgromadzonego materiału dowodowego daje podstawę do stwierdzenia, że wnioskodawca spełnił sporną przesłankę posiadania co najmniej 15-letniego stażu pracy wykonywanej stale i pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych, gdyż konfrontacja zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym treści świadectw pracy dotyczących spornych okresów zatrudnienia i zeznań wnioskodawcy oraz powołanych w sprawie świadków świadczą o tym, że stale, w pełnym wymiarze czasu pracy pracował na stanowisku spawacza.

Pracę spawacza zaliczyć należy do prac w warunkach szczególnych. Analiza treści wykazu A do powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku wskazuje, że wymienione w pkt 12 Działu XIV - prace różne – prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomotowodorowym są pracami w szczególnych warunkach.

Pomocnicze znaczenie w tym zakresie ma wykaz zawarty w załączniku nr 1 do zarządzenia Nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 roku w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury

lub renty (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 1983r., Nr 3, poz. 6) – wykaz A, dział XIV, poz. 12 w pkt 1 - prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowodorowym (pkt 1 – spawacz elektryczny i gazowy).

Ponadto w świetle załącznika Nr 1 do zarządzenia Nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12 sierpnia 1983, w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie Górnictwa i energetyki na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach zmienionego zarządzeniami nr 25 (...) z 12 października 1987 r, Ne 10 Ministra Przemysłu z dnia 23 maja 1991 oraz nr 3 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 27 lutego 1995 r. prace wymienione w wykazie A, dziale XIV „Prace różne” poz. 12 pkt 10 „Prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowodorowym „, na stanowisku spawacz elektryczny są pracą w takich warunkach.

Dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzonej mu pracy. Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze. Przy ustalaniu okresów pracy w szczególnych warunkach, wymaganych do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym, nie jest dopuszczalne zaliczanie innych równocześnie wykonywanych prac w ramach dobowej miary czasu pracy, które nie oddziaływały szkodliwie na organizm pracownika w stopniu powodującym wcześniejszą utratę zdolności do zatrudnienia i nie zostały wymienione w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia z dnia 10 kwietnia 2014 r., II UK 395/13, Lex Nr 1455235).

Podsumowując, stwierdzić należy, że po uwzględnieniu spornych okresów zatrudnienia wnioskodawcy niewątpliwie spełnia on wymóg co najmniej 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.